
Tour de menza: Arnošta z Pardubic

Tour de menza: Arnošt z Pardubic

Jedno z nejoblíbenějších stravovacích zařízení Univerzity Karlovy, menza Arnošta z Pardubic, se nachází v ulici Voršilská 1 mezi Národním divadlem a ulicí Národní třída. Z obou zastávek tramvají a metra je k ní možné dojít pěšky, nedaleko menzy je i zastávka Lazarská. Zdejší menza je oblíbená zejména kvůli své lokalitě, studenti to k ní nemívají ze školy daleko. Zároveň je považována za menzu, ve které nejlépe vaří, což dokládá i ocenění, které získala v roce 2015 v soutěži o nejlepší menu. A právě sem zamířili dva redaktori iFora, aby menzu ozkoušeli na vlastní kůži.

Hned po vstupu do budovy nás upoutá prosklená vitrína s nabídkou denních jídel. Menza připravuje pro své strávnický pět druhů menu denně, kromě tří "klasických" pokrmů je mezi nimi vždy jedno minutkové jídlo a jedno bezmasé pro vegetariány (což nejméně polovina z nás přivítá s nadšením.) Každé menu je složeno z polévky, hlavního jídla a čaje, k dispozici je i pitná voda.

Jestli na nás ještě nějaké jídlo zbude, si můžeme ověřit na obrazovkách ve vestibulu. „Počet porcí si mohou studenti zkontrolovat i na webových stránkách menzy,“ doplňuje Marek Lukáš, vedoucí Útvaru stravovacích služeb. Přes webové rozhraní je možné i objednat vybrané jídlo na další den, tuto možnost však používá jen zhruba deset procent studentů. „Denně rozdáme v menze 600 až 650 jídel. Samozřejmě se ta čísla mění podle jednotlivých dnů v týdnu, někdy to bývá až 700 jídel za den,“ dodává Marek Lukáš. Ve zkuškovém, kdy je v menze samozřejmě větší klid, se počet vydaných obědů ustálí na 400 až 450 porcích.

Vcházíme do menzy. Hned při příchodu do hlavní místnosti nás zaplaví vlna horka. To je ostatně pro zdejší prostory typické, v zimních měsících je ale člověk za každý kousek tepla rád a v létě je zase možné si u stolu otevřít okno. Samotná místnost není nijak závatně veliká, jako je tomu u jiných menz Univerzity Karlovy, takže najít místo k sezení pro větší počet kamarádů může být oříšek. My ale máme štěstí, dnes tu je krátká fronta, která rychle ubíhá, což je možná dáno prodlouženou otevírací dobou - menza otevírá dveře hladovým strávnickům už v 10:45 a zase je zavře až ve 14:30 (s výjimkou pátku, kdy se dveře zavírají ve 14:00).

Polévka je „vegetarian friendly“, což znamená, že je možné si ji objednat i bez masové složky. Servírují ji kuchařky, které jsou většinou v dobré náladě, zejména pokud se člověk do menzy vrací opakovaně, a neváhají vyhovět speciálním požadavkům v podobě větší porce nebo změny oblohy. Příjemně nás překvapí také salátový bar, který je v menze nově instalován od letošního září, takže si můžeme nabrat salátu, co hrdlo ráčí a vylepšit si ho zálivkou u pokladny, kde je možné také pořídit zdravé müsli tyčinky na odpolední přednášku a samozřejmě zaplatit objednané jídlo.

Zdánlivě plná menza většinou skrývá několik volných míst v zadní místnosti, kam také zamíříme. Prostoru je tu dost, a když v menze zrovna není nával studentů, který pravidelně přichází kolem jedné hodiny odpoledne, dá se tu i v klidu posedět a číst třeba zápisky z přednášek. A co říkají na kvalitu jídel samotní studenti? „Dala jsem si jelena a je opravdu výborný,“ směje se Daniela Čechová z Pedagogické fakulty. Spokojeni jsou i ostatní studenti: „Chodím sem denně, protože mi to tady chutná. Vaří tu dobře a za lidové ceny,“ říká její spolužák, Filip Brus.

I my jsme byli s jídlem spokojeni, rizoto sice patří k jídelnové klasice, ale kuře s hranolky jistě potěší nejednoho studenta. Zbytky našeho oběda putují na tácu do speciálního automatického kolotoče v hlavní místnosti, který odnáší tácy do zákulisí menzy. Pozor na zapomenutí ISIC karty nebo celé peněženky na tácu, její navrácení je totiž procedurou zdlouhavou, ale naštěstí většinou úspěšnou, pokud absenci peněženky zjistíte včas.

Samotná menza je umístěna v památkově chráněné budově, která byla původně určena především pro studenty církevních škol. Kromě menzy fungovaly ve vyšších patrech i koleje, které byly oblíbené pro svou téměř rodinnou atmosféru. Kvůli nízké kapacitě však byl provoz koleje ukončen, a to k datu 28. června 2015. V nejvyšším patře byla pro věřící studenty zřízena kaple, která dnes slouží sboristům Univerzity Karlovy.

Příště se podíváme do menzy na Albertově.